

«ایران» بررسی می کند

تضعیف وحدت با کژراهه اختلاف

گزارش

کمتر کسی احتمال می داد که پس از یک جنگ فراگیر که اتحاد و انسجام ملی مهم ترین سلاح در برابر دشمن بود، یک انتصاب، آن هم در عالی ترین ارگان کشور، به بهانه مناقشه و تفرقه در کشور تبدیل شود. اما این تفرقه یا کوک کردن ساز تفرقه در کشور پس از انتصاب علی لاریجانی به دبیری شورای عالی امنیت ملی رخ داد. این فضا‌های جدید تقار و شکاف، پس از آن ایجاد شد که مدیران حساب کاربری یک چهره ارشد سیاسی در شبکه «ایکس»، بخشی از صحبت های او در روزهای پیش از انتصاب را انتخاب و برجسته کردند که در آن تعبیر نامناسبی برای کسانی به کار رفته بود که بعد از جنگ، همچنان دنبال مذاکره بودند. هرچند به گواه همه نظریه پردازان حوزه جنگ، مذاکره هم ابزاری است در ادامه جنگ و در راستای تأمین منافع ملی، اما خوانش های مختلف از این اظهارنظر، چنان شکاف و بگومگوهایی به وجود آورد که گویی به این کشور، جنگی ۱۲ روزه و سهمگین تحمیل نشده است. تا روز گذشته که ۳۰۴ روز از انتشار آن گفتار در شبکه اجتماعی می گذشت، بگومگوها ادامه داشت، آن هم در وضعیتی که شرایط خاص همچنان بر کشور حاکم است.

دعوت دوباره به وحدت و انسجام

اما این شکاف ها درحالی قوت گرفت و اظهارنظرها و تلاش ها برای دامن زدن به آن فزونی گرفت که همین دو هفته پیش بود که پیام رهبر معظم انقلاب به مناسبت چهلیم شهدای تجاوز رژیم صهیونیستی به ایران اسلامی منتشر شد. نکته مهم آنکه مهم ترین فراز این پیام در کنار راهبردهایی که معظم له

برای کشور، مردم و نیروهای مسلح تعیین کردند، حفظ انسجام ملی بود. توجه به این نکته ضروری است که رهبر انقلاب در این پیام، از ملت، دولت یا نیروهای مسلح یا فعالان سیاسی نخواستند که در حفظ این انسجام بکوشند، بلکه ایشان این مسئولیت را متوجه همه آحاد کشور دانستند و در بیان اهمیت آن، همین بس که رهبر انقلاب تأکید کردند که این امر «وظیفه یکایک ماست،» رهبر انقلاب در این پیام با اشاره به اینکه «در این حادثه - یعنی جنگ و تجاوز اخیر رژیم صهیونیستی - نقاط درخشانی را نیز به روشنی می توان دید»، «شکوه پایداری معجزه آسای ملت ایران که در اتحاد و استحکام روحی و عزم راسخ آنان بر ایستادگی یکپارچه در میدان به ظهور رسید» را از جمله این «نقاط درخشان» توصیف کرده و تصریح کردند: «مهم آن است که ما از این حقیقت و از تکلیفی که از سوی آن بر دوش ماست غفلت نکنیم. حفظ

پس: شعار «وحدت ایران»

اتحاد ملی وظیفه یکایک ماست.»

پزشکیان: وامدار مردم هستیم

رئیس جمهوری نیز درست پس از پایان جنگ تحمیلی در پیامی به «ملت بزرگ ایران» با بیان اینکه «وامدار ایستادگی و مقاومت شما هستیم و عمیقاً بر این باوریم که این پیروزی مرهون وحدت و آرامش و انسجامی است که در این مدت تجلی یافت»، تأکید کرد: «باید بکوشیم این وفای و انسجام ارزشمند که بزرگ ترین سرمایه کشور است، تداوم داشته باشد» و در ادامه افزود: «همه افتخار این پیروزی تاریخی به ملت بزرگ و تمدن سازی اختصاص دارد که اگر دشمن غدار توجه بهتری به گذشته و هویت آن داشت، هرگز مرتکب چنین خط و خطایی نمی شد. ما به یاری و همراهی یکدیگر از همین امروز برای فردایی بهتر، آینده ای روشن تر و داشتن ایران قوی تر با هم و در کنار سویی آن بر دوش ماست غفلت نکنیم. حفظ

یکدیگر هستیم.»

دعوت به راه دوم!

رهبر معظم انقلاب در پیام خود تأکید کردند که «حفظ اتحاد ملی وظیفه یکایک ماست»، یعنی این امر وظیفه ای است که هرکس باید نسبت خود را با آن مشخص کند. پزشکیان هم در پیام خود اظهار کرد که انسجام ایجاد شده در جنگ، علت پیروزی ایران بود و باید «بکوشیم این وفای و انسجام ارزشمند که بزرگ ترین سرمایه کشور است، تداوم داشته باشد.»

بنابراین، راهی که رئیس جمهوری مشخص کرده است در ادامه همان راه رهبر معظم انقلاب است یعنی حفظ و تقویت وحدت.

در این صورت حرکت در مسیری غیر از وحدت، برجسته سازی اختلاف های کهنه در شرایط نو و تلاش برای حاشیه سازی آن هم در مسیر فرآیندهای قانونی، راه دومی است که خلاف این راه یگانه مبتنی بر وحدت ساخته می شود. مشخص است که این راه دوم به کجا می رود، به کاهش سرمایه های اجتماعی و سیاسی و درعین حال کاهش کارآمدی اداری و حکمرانی. به طور خلاصه، این راه دوم دعوتی است به کژراهه اختلاف، آن هم در شرایطی که تنها راه خنثی سازی تهدیدها، تقویت وحدت است.

قطبی کردن موضوع مذاکره حاصل بی سوزگی

موضوع مذاکره همواره یکی از محورهای مناقشه و بحث بوده است، اما این مناقشه ها بیشتر ناشی از نوعی بی موضوعی و بی سوززه بودن است که باعث می شود نگاه دوقطبی به مذاکره - یا مذاکره یا عدم مذاکره - شکل بگیرد. واقعیت این است که مذاکره بین دو کشور یا دو طرف درگیر تنازع همیشه وجود داشته، چه آشکار و چه پنهان، مستقیم یا غیرمستقیم. هربار نتیجه می تواند کاهش تعارض ها یا وقوع تعارض و رویارویی باشد.

بر این اساس، مذاکره ذاتاً نه نیک است و نه بد. حتی پیامبر اکرم (ص) در سطوحی با یهود و مشرکین مذاکره کرده اند و قرارداد بسته اند، اما زمانی که قرارداد نقض می شد، مبارزه علیه شرک و کفر ادامه می یافت. بنابراین آنچه نادرست است، توافق ها ناکارآمد است و آنچه امروز ما را نسبت به مذاکره دچار تردید کرده، تجربه ناخوشایندی است که از نتیجه مذاکرات هسته ای گذشته یعنی برجام به ذهن مان متبادر می شود. چه اینکه در برجام، ایران به تمام تعهدات خود عمل کرد اما طرف مقابل به هیچ تعهدی پایبند نبود. بدیهی است که اگر نسبت به توافقی تردید کنیم یا اعتراض داشته باشیم، بازگشت به نقطه اول منطقی است. این مسأله خود موضوعی مهم است که باید مورد بررسی قرار گیرد.

در شرایط کنونی، ما در نبرد ۱۲ روزه علیه ناتو، آمریکا و رژیم صهیونیستی پیروز شده ایم. همچنین با بازتعریف شورای عالی امنیت ملی و استقرار آقای لاریجانی، ما یکی از بنیانی ترین نهادهای حاکمیتی خود را سامان داده ایم و آماده تغییر وضعیت در حوزه های نظامی، دیپلماسی و دیگر حوزه ها هستیم. دشمن نیز در وضعیتی است که زخم هایش را می شمارد و نمی داند در نبرد بعدی چه کند. در چنین شرایطی در داخل کشور، هرکس که بخواهد اتحاد ملی و انسجام اسلامی را برهم زند، عملاً همصدا با دشمن است. ما در موقعیتی مستحکم و آماده برای هر تغییر و تحولی هستیم و همچنان بر مسیر مقاومت و پیروزی پای می فشاریم.

محمد کاظم انبیارویی فعال سیاسی اصولگرا

مرور هفته

پرسش های هفته با عباس عبدی

حذف نیروهای سیاسی نتیجه معکوس دارد

در این ستون مهم ترین رویداد های هفته ای که گذشت در قالب گفت و گو با عباس عبدی، تحلیلگر مسائل سیاسی بررسی می شود. اولین پرسش و پاسخ درباره مسائل هفته ای که گذشت را می خوانید.

انتصاب آقای لاریجانی در شعام، رویداد مهم هفته گذشته بود که برخی از آن با عنوان تحول یاد کردند. این تحول محصول چه شرایطی است و چطور پایدار خواهد ماند؟

نیروهای سیاسی در ایران به دلیل غلبه رویکرد ستیز، کمتر به این نکته توجه کرده اند که نمی توان هیچ نیروی سیاسی دارای پایگاه اجتماعی را حذف کرد. فراز و فرودهای سیاسی آنها مقطعی است، مگر آنکه در یک فرآیند تاریخی حذف شوند. اتفاقاً با ضرب و زور، تنها نمی توان نیروها را حذف کرد، بلکه این فشارها اثرات معکوس دارد. نمونه آن انقلاب است. در کنار زمینه های تاریخی، ساختار اقتصادی بویژه نفت ریشه شکل گیری چنین رویکردی در ایران بود و شکست خورده برمی آید و همین، آغاز رشد آنان شد. بسیاری از نیروها تحت تأثیر هیجانات زودگذر پیروزی های خود قرار گرفته و در بی حذف نیروی و افول نیروی پیروز است. حذف نتیجه معکوسی دارد، زیرا حذف در آغاز شیرین و آسان است، ولی در ادامه سخت و تلخ است و حذف شده نیز از موضع مظلومیت بازی می کنند. چه موافق و چه مخالف آقای لاریجانی باشیم، وی بخشی از اصولگرایان سنتی را نمایندگی می کند. او برخلاف برادرش که به پایگاه خودش پشت کرد، تاکنون چنین نبوده است. البته اصلاح طلبان از وی دلخوری هایی دارند، ولی اقتضای سیاست نگاه کردن به ظرفیت های موجود و چشم اندازهای آینده است. جناح متبوع آقای لاریجانی تجربه هایی از تندرهایی دارند که به سرعت چالش ساز شدند. ابتدا در قالب احمدی نژاد پسیم بودند، ولی بعد سعی کردند لباس دیگری را بر آن رویکرد های فاجعه بار بپوشانند. آقای لاریجانی ظرفیت آن را دارند که با درس گرفتن از گذشته، گامی مهم برای پیشبرد امور کشور بردارند و نامی نیک از خود به یادگار گذارند.

وضعیت انسجام ملی در نظرسنجی ها، به چه صورت است و امروز چه تفاوتی با هفته اول بعد از جنگ دارد؟

در روزهای اولیه پس از جنگ مجموع شاخص هایی که اندازه گیری شده بود، روند مثبتی را نشان می داد. در واقع از شدت نگاه منفی کم شده بود، ولی از آنجا که جنگ اتفاق مثبتی نبود تا این نگاه مثبت شود، بلکه این نگاه فقط بازتاب دهنده همدلی عمومی برای دفاع از کشور و ایران بود و یک واکنش سلیبی در برابر تجاوز نظامی بود. اکنون و براساس آنچه که پیش بینی می می شد، نظرسنجی های اخیر، بیانگر آن است که روند منفی در حال شکل گیری است. تأکید می کنم که مثبت یا منفی بودن نگاه مردم، فقط مسأله اصلی ما نیست. مسأله مهم تر امتناع شکل گیری تفاهم عمومی درباره مسائل اصلی جامعه است. درباره سیاست خارجی، مسائل منطقه ای، سیاست اقتصادی و فرهنگی ... درباره هیچ کدام نمی توانیم گفت و گو و در سطح ملی تفاهم کنیم. علت اصلی این وضعیت نیز دو قطبی شدن نظام رسانه ای در ایران است. در یک سو صدا و سیما با مخاطبان خاص در کنار شبکه های اجتماعی داخلی قرار دارند و در سوی دیگر رسانه های فرامرزی و شبکه های اجتماعی هستند که هر کدام در حال بازتولید ارزش ها و نگرش های خود هستند، ولی طبیعی است که مسیر جامعه به سوی تفوق و نفوذ بیش تر رسانه های غیر رسمی است. هم به لحاظ عددی و هم به لحاظ کیفیت مخاطب و محتوا و اثرگذاری.

خبر

دوقطبی سازی، روش دشمن برای تکه تکه کردن جامعه است

خطیب موقت نماز جمعه تهران، دو قطبی سازی را روش دشمن برای تکه تکه کردن جامعه عنوان کرد و گفت: «برخی سعی می کنند میان معیشت و مقاومت، مذاکره و ایستادگی، ملت و امت، دوقطبی ایجاد کنند که باید با شرح صدر، بردباری، تقوی زبانی و قلمی و پاکسازی دل ها از کینه ها در مقابل این توطئه بایستیم.» به گزارش ایرنا، حجت الاسلام محمد جواد حاج علی اکبری با بیان اینکه این انسجام و اتحاد، مهم ترین دستاورد دفاع مقدس ۱۲ روزه است، گفت: «این فتح الفتوح از نظر راهبردی، حتی مهم تر و اثر گذارتر از پاسخ نظامی بود. وحدت ملی رمز بازآرندگی و امنیت آفرینی در برابر دشمنان است.» وی تأکید کرد: «ما وارد مرحله ای جدید و حساس شده ایم و نباید با نگاه عادی به آن برخورد کنیم. شناخت دقیق تر فتندهای دشمن، ارتقای آگاهی عمومی، مراقبت از گسل های قومی، مذهبی، سیاسی و نسلی و پرهیز از افتادن در دام شایعه سازان، از جمله وظایف مهم ماست.» وی با تأکید بر ضرورت گفت و گوی درون زا و مردم محور در جامعه افزود: «مستولان نیز باید قدر این وحدت را بدانند، بیش از گذشته با مردم ارتباط بگیرند، به آنها احترام بگذارند، خدمت مجاهدانه ارائه کنند و عدالت را در دستور کار قرار دهند. این منش، خود وحدت آفرین است.»